

Jeg skal endnu tillade mig her at henlede Forsamlingens Opmærksomhed paa et Punkt, det er Forholdet mellem de to Afdelinger, hvoraf Rigsretten er bestemt til at være sammensat: Medlemmerne af Høiesteret og Medlemmerne af Landsthinget, Høiesteret, som Forsamlingen vist vil tillade mig at yttre, Høiesteret er ikke mere end nogen anden Ting i Verden en evig Indstiftelse. Efter Grundlovens § 78 er Regjeringen, hvis jeg ikke mindes feil, ogsaa berettiget til ved Lov, altsaa ved Afgjørelse af de tre Statsmagter i Forening, at opløse Høiesteret saavel som enhver anden Ret. Jeg sætter nu, at det Tilfælde indtraadte, at vi sik indført Rævnninger i vore Retsforhold, og at der i Lighed med hvad der, saavidt mig er bekjendt, finder Sted i Frankrig, og i alt Fald sikkert finder Sted i enkelte europæiske Stater, næst efter Afgjørelsen i første Instans, hvor Rævnninger anvendes, kun indførtes Cassationsdomstole, der paadømte, om det Formelle i Sagen var rigtigt tagtaget; og som Følge deraf Danmarks hidtil bestaaende Høiesteret blev ophævet, saa var, som den samme Paragraph i Grundloven udtrykkelig tilkjendegiver, Regjeringen i dette Tilfælde berettiget til at affædige alle Medlemmerne af Høiesteret, og da vilde altsaa — dersom vi skulle anvende den Analogi, hvorefter man mener, at de af Landsthinget valgte Medlemmer skulle træde ud af Rigsretten i det Dieblik, Landsthinget opløses, — deraf følge, at de af Høiesteret valgte Medlemmer, nu da Høiesteret var blevet ophævet, ogsaa gik ud af Rigsretten. Saaledes vilde det altsaa staae Regjeringen frit for ogsaa at skaffe sig det, man har kaldt den juridiske Side i Danmarks Rigsret, bort, og, — naar den sik Indskydelse paa at udnævne de Myndigheder, hvorfra saa igjen 8 Medlemmer vilde blive at vælge til Bisdere i Rigsretten, — at udøve Indskydelse paa, hvilke Mænd der vilde komme, til at fælde Dom i de Sager, hvori Regjeringen kan have en gennemtrængende Interesse.

Endnu har jeg med Forsamlingens Tilladelse det Dnske at turde bemærke, at Uendringsforslaget, saaledes som det fra først af blev stillet; er blevet omtalt saaledes til mig af et Medlem af Thinget, for hvem jeg har

dybt Ærbødighed, og hvis Mening jeg ønskede, saavidt muligt, at rette mig efter, at det forekom mig, at hans Betæneligheder for endeeftlade sig høye; naar det Subamendment, det Forslag til Uendringsforslag, som nu idag er fremlagt paa Forsamlingens Bord, vedtoges, og at jeg derfor, dybt gjennemtrængt af den Følelse, at jeg — dersom jeg kun kan udrette Noget for, hvad jeg anseer for Sagen i sig selv, i dens Realitet, for det Væsentligste, — gjerne i det Enkelte vil lade mig belære og ændre indtil det Øverste, strax er gaaet ind derpaa, især da det befandtes, at ogsaa det ærede Medlem, der har været saa god at understøtte mig ved Overveiselsen af disse Ting, var villig til at gaae frem paa samme Maade. Og deraf er da den Følge opstaaet, at vi have tilladt os at foreslaae, at hele den sidste Passus i det af os stillede Uendringsforslag, som bestemmer, hvorledes der skulde forholdes med Hensyn til enkelte Medlemmers Udtræden af Landsthinget, aldeles gaaer ud, og ligeledes, at i Udkastets Pag. 2 de Ord i Lin. 3 og 4 gaae ud, som i vore Tanker noget for bestemt detaillere, i hvilke Tilfælde Retten har at paakjende, om En er inhabil eller ikke. Det vil saaledes altsaa i det Hele blive Rigsrettens Sag, — Rigsrettens, som efter vort Forslags første Deel ikke kan opløses i Løbet af de 4 Aar, — i Overeensstemmelse med hvad jeg troer ellers er bestemt om Retter her i vort Fædreland, i det enkelte Tilfælde af paakjende ethvert Spørgsmaal om Inhabilitet, ethvert Spørgsmaal om, hvorvidt noget af de enkelte Medlemmer skulde være forpligtet til at udtræde, eller i enkelte Sager idetmindste at vige sit Sæde.

Til Slutningen beder jeg om at turde berøre et personligt Punkt. Det er skeet, — uden Tvivl nærmest som en Virkning af at, da vi mødtes her, kjendte vi ikke ret Meget til hverandre, — at jeg er blevet bæret med det ærede Things Stemmer til at være Medlem af Danmarks Rigsret. Dette giver mig en falsk Stilling til Sagen, som her behandles, og derfor vil det vist ikke tages mig ilde op, at jeg — ikke, fordi jeg forudsætter nogen Mistanke hos Things Medlemmer, men for at det skal være bitterligt for hele Danmark, at